

РЕШЕНИЕ

№ 3825

гр. София, 15.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Калина Анастасова
Стойчо Попов

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Стойчо Попов Въззивно гражданско дело № 20221100506365 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С Решение № 20222874 от 15.12.2021 г., постановено по ГД № 14652 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), II ГО, 56 с-в, поправено с Решение № 20007878/26.01.2022 г. по реда на чл. 247 от ГПК, по предявения от Г. П. П. срещу ** ОУ „А. I“ София иск с правно основание по чл. 357, ал. 1, вр. с чл. 188, т. 2 от КТ е отменена Заповед № 121/12.01.2021 г., с която на Г. П. П. е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ за извършено дисциплинарно нарушение по чл. 187, ал. 1, т. 7 от КТ. Съобразно изхода от спора на основание чл. 78, ал. 1 и 6 от ГПК първоинстанционният съд се е произнесъл по разноските, дължими в първоинстанционното производство.

Решението на СРС е обжалвано от ответника ** ОУ „А. I“ София. В жалбата се излагат доводи, че обжалваното решение е неправилно, постановено при нарушение материалния и на процесуалните правила по съображения, подробно изложени в жалбата. Поддържа се, че първоинстанционният съд е дал превес на твърденията на ищеца, не е събрал съществени за спора доказателства, а събраните е обсъдил необективно, неточно, непълно и неправилно. Твърди се, че СРС е игнорирал или неправилно възприел представените с отговора на исковата молба доказателства. Според жалбоподателя, представените доказателства удостоверяват нарушаването на трудовата дисциплина. Акцентираща се, че наложеното дисциплинарно наказание е за

отказ от страна на учителя да представи поисканите в писмен вид обяснения на 05.01.2021 г. Сочи се, че ищцата повече от два месеца не е дала обясненията, които родителите на децата от водения от нея клас са търсили. Жалбоподателят посочва предишно наложено дисциплинарно наказание „забележка“ и системни нарушения, обобщени с констативен протокол от 11.01.2021 г. Предвид ненавременен и неточен изпълнение на заповедта от 05.01.2021 г., директорът на училището не е могъл своевременно да даде отговор на исканото от родителите обяснение. Излагат се доводи, че СРС неправилно е свързал процесното наказание с друго нарушение, а не с това, за което е проведена процедура по чл. 193 от КТ, и неправилно е възприел дадената от работодателя повторна възможност на ищцата да даде обяснения. Сочи се, че в основата на новото по-тежко наказание – предупреждение за уволнение, е неизпълнението на заповедта от 05.01.2021 г. Според жалбоподателя, законите изисквания за налагане на процесното дисциплинарно наказание са налице, включително, че работодателят е поискал обяснения от ищцата за процесното нарушение. Твърди се, че ищцата е знаела за заповедта от 05.01.2021 г. и протокола за срещата между директора на училището и родителите на децата от водения от ищцата клас преди започване на дисциплинарната процедура. Сочи се, че за да постанови правилно решение, СРС е следвало да изследва смисъла и значението на думата „отказ“ в контекста на разглеждания случай. Твърди се, че съдебната практика допуска мотивите на заповедите или на част от тях да се намират в друг документ. Сочи се, че СРС е нарушил принципа за равнопоставеност на страните, като е дал превес на защитата на правата на служителя и не е събрал всички доказателства, необходими за изясняване на обективната истина. Според жалбоподателя, СРС е достигнал до неправилни изводи, същите били субективни и не отговаряли на обективната истина. По изложените съображения отправя искане до СГС като въззивна инстанция да отмени обжалваното решение, като вместо него да постанови друго, с което да отхвърли исковата претенция. Претендират се разноси.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от въззиваемата страна Г. П. П., с който се изразява становище за нейната неоснователност по съображения, подробно изложени в отговора съображения. В тази връзка моли първоинстанционното решение да бъде потвърдено. Претендират се разноси.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, намира за установено следното от фактическа страна във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт:

Представен е трудов договор № 11 от 11.09.2013 г., сключен между ответника и ищцата, съгласно който ищцата се е задължила да работи при ответника на длъжност „възпитател, с шифър по НКПД 23596008.

Представена е Заповед № 116/05.01.2021 г., издадена от директора на ОУ „А. І“ София, с която на основание чл. 259, ал. 1 от ЗПУО и чл. 193, ал. 1 от КТ е наредено на ищцата Г. П. П., като начален учител на 1 б клас да даде писмени обяснения за представените от родителите на децата от 1 б клас несъгласия с начина на работа на класния ръководител. Със заповедта е даден срок за изпълнение до края на работния ден. Заповедта е връчена на ищцата на 05.01.2021 г.

Представена е Заповед № 117/06.01.2021 г., издадена от директора на ОУ „А. І“ София, с която на основание чл. 259, ал. 1 от ЗПУО и чл. 187, ал. 1, т. 7 от КТ – неизпълнение законните нареждания на работодателя, на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „забележка“, съгласно чл. 188, т. 1 от КТ, за следното нарушение: отказ на ищцата да представи поисканите в писмен вид обяснения на 05.01.2021 г., съгласно заповед № 116/05.01.2021 г.

По делото е представен и протокол № 02/13.11.2020 г., с вх. № на ОУ „А. І“ В1883/16.11.2020 г. за проведена среща между директора на ответното учебно заведение и родители на учениците от 1 б клас, на която явилите се родители са изразили оплакванията си срещу начина на работа на ищцата. В протокола липсват данни кои родители са присъствали, респ. изразили оплаквания. В протоколът липсват положени подписи.

С представеното заявление от 07.01.2021 г. до директора ОУ „А. І“ ищцата е посочила, че е получила Заповед № 116/05.01.2021 г. на 05.01.2021 г. след края на учебните занятия за първа смяна (13:00 ч.), както и че цитираният протокол № 02/13.11.2020 г. □ е връчен едва на тази дата – 05.01.2021 г. Отправила е молба срокът за даване на обяснения да бъде удължен, респ. Заповед № 117/06.01.2021 г. да бъде отменена, като е изразила готовност да даде исканите от нея писмени обяснения в срок до 3 работни дни, считано от 07.01.2021 г.

Със Заповед № 119/07.01.2021 г., издадена от директора на ОУ „А. І“ София на основание чл. 259, ал. 1 от ЗПУО, Заповед № 117/06.01.2021 г. е отменена.

Представено е писмо с изх. № 005/08.01.2021 г. от директора ОУ „А. І“ до ищцата, с което последната се уведомява за това, че в учебното заведение е постъпил процесния протокол от 13.11.2020 г., като на основание чл. 259, ал. 1 от ЗПУО и чл. 193, ал. 1 от КТ ищцата е поканена в 3-дневен срок да предаде писмените си обяснения за представените от родителите на учениците от 1 б клас несъгласия с начина на работа на класния ръководител. Като приложени към писмото е посочена Заповед № 119/07.01.2021 г.

По делото са представени писмени обяснения от ищцата до директора на ответното учебно заведение, заведени с вх. № В032/11.01.2021 г., относно Заповед № 116/05.01.2021 г. във връзка с протокол № 02/13.11.2020 г.

Със Заповед № 121/12.01.2021 г., издадена от директора на ОУ „А. І“ София на основание чл. 259, ал. 1 от ЗПУО за нарушение на чл. 187, ал. 1, т. 7 от КТ – неизпълнение законните нареждания на работодателя, на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“, съгласно чл. 188, т. 2 от КТ. В заповедта е посочено, че наказанието е наложено за отказ от страна на учителя да представи поисканите в писмен вид обяснения на 05.01.2021 г., съгласно заповед № 116/05.01.2021 г. В заповедта е изписано саморъчно възражение срещу заповедта и отказ да бъде подписана от ищцата на 14.01.2021 г.

От представената по делото Заповед № 389/30.07.2021 г., издадена от директора на ** ОУ „А. І“ София, се установява, че трудовото правоотношение с ищцата е прекратено на основание чл. 326 от КТ с предизвестие от ищцата, считано от 21.08.2021 г. Заповедта е връчена на ищцата на 20.08.2021 г.

Като доказателства по делото са представени: констативни протоколи с № 5/16.09.2020 г., № 8/24.09.2020 г., № 13/17.11.2020 г., № 17/05.01.2021 г., № 18/11.01.2021 г., № 25/19.03.2021 г., № 30/02.04.2021 г., № 32/14.04.2021 г.; заповеди № 45/15.10.2020 г., № РД09-3457/26.11.2020 г., № 94/27.11.2020 г., № 234/14.04.2021 г., № 235/14.04.2021 г.; Заявление № В121/01.03.2021 г.; уведомително писмо от директора на ГПИЕ „Мигел де Сервантес“ до директора на ответника; разпечатка от онлайн платформа Shkolo з а **. ОУ „А. І“ – гр. София; писмени обяснения вх. № В190/14.04.2021 г. от ищцата и Н. И. до директора на **. ОУ „А. І“ – гр. София; длъжностна характеристика за заеманата от ищцата длъжност.

При така установената фактическа обстановка въззивният съд намира от правна страна следното:

Депозираната въззивна жалба е допустима. Същата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване акт на първоинстанционния съд, от процесуално легитимирано лице и при наличието на правен интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните в жалбата въззивни основания. Относно доводите за неправилност съдът е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи, като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т. 1 от Тълкувателно решение № 1 от 09.12.2013 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС. Съдът служебно трябва да даде и правна квалификация на исквете.

Процесното първоинстанционно решение е валидно и допустимо в обжалваната част. Не е допуснато и нарушение на императивни правни норми. Поради това, съдът дължи произнасяне по съществото на правния спор в рамките на доводите, изложени

във въззивната жалба, от които е ограничен съгласно разпоредбата на чл. 269, предл. 2 от ГПК, като в останалата част препраща към мотивите на първоинстанционното решение по реда на чл. 272 от ГПК.

Във връзка с доводите за неправилност на постановеното решение, съдът намира следното:

Предявен е за разглеждане иск с правно основание чл. 357, ал. 1, вр. с чл. 188, т. 2 от КТ.

Безспорно е по делото, а и от приетите по делото писмени доказателства се установява, че между страните е възникнало трудово правоотношение, по силата на което ищцата е изпълнявала длъжността „учител, начален етап“ (към момента на издаване на заповедта от 12.01.2021 г.), както и че трудовото правоотношение между страните е прекратено, считано от 21.08.2021 г.

Не е спорно между страните и че на ищцата е наложено дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“ за нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в отказ на ищцата да представи поисканите в писмен вид обяснения на 05.01.2021 г., съгласно заповед № 116/05.01.2021 г.

Спорните по същество във въззивното производство въпроси са свързани с това дали законосъобразно е ангажирана дисциплинарната отговорност на ищцата, реализирана със Заповед № 121/12.01.2021 г.

С разпоредбата на чл. 193, ал. 1 от КТ се поставя акцент върху задължението на субекта на дисциплинарна власт за реално предварително изслушване или приемане на писмени обяснения от работника или служителя. Достатъчно е по разбираем за работника начин да бъде изложено за какво се искат обясненията, без да е необходимо да са посочени обективните и субективни елементи на изпълнителното деяние или правната му квалификация. Целта на предварителното изслушване или приемане на писмени обяснения е да се осигури възможност на работника или служителя да изложи пред субекта на дисциплинарна власт своята защитна позиция по твърдените дисциплинарни нарушения и ако това реално е станало, то правото му на защита е било надлежно упражнено. За да изпълни това свое задължение работодателят следва да покани служителя да даде такива обяснения за конкретно посочено нарушение, като поканата следва да достигне до знанието на адресата, за да породи последиците на чл. 193, ал. 1 от КТ. Не води до незаконност на уволнението обстоятелството, че обясненията на работника или служителя не са били изслушани или дадени по негова вина – чл. 193, ал. 3 от КТ.

В тежест на работодателя е да докаже, че предпоставките за законосъобразно упражняване на дисциплинарната власт. По делото се установи, че на ищцата е наложено дисциплинарно наказание за отказа □ да представи поисканите в писмен вид обяснения на 05.01.2021 г. със заповед № 116/05.01.2021 г. За това нарушение

ответникът работодател не е доказал, че е поискал обяснения от ищцата. Такива са искани само и единствено за изразените от родителите несъгласия (оплаквания) с начина на работа на ищцата. При това положение се налага несъмнен извод, че обясненията са искани и дадени по друг повод, а не във връзка с дисциплинарното нарушение, сочено от работодателя. Следователно процедурата по чл. 193, ал. 1 от КТ – изискване на обяснения във връзка с налагане на дисциплинарното наказание преди то да бъде наложено, не е изпълнена. При такава хипотеза приложение намира разпоредбата на чл. 193, ал. 2 от КТ – съдът отменя дисциплинарното наказание и то без да разглежда спора по същество (в този смисъл Решение № 205 от 03.08.2011 г. по гр. д. № 1284/2010 г. на ВКС; Решение № 592 от 26.03.2010 г. гр. д. №267/2009 г. III ГО на ВКС; Решение №857 от 25.01.2011 г. по гр. д. №1068/2009 г. на IV ГО на ВКС; Решение № 629 от 01.11.2010 г. по гр. д. №279/2009 г. на IV ГО на ВКС; и Решение № 494 от 18.06.2010 г. по гр. д. № 1687/2009 г. на ВКС).

За пълнота следва да бъде посочено и че даването на обяснения е право (предоставена от КТ възможност), чийто титуляр е работникът или служителът. От волята на последния зависи дали да се възползва от дадената му от КТ възможност или не. Неупражняването на това право или отказът на ищцата да даде обяснения не може да представлява дисциплинарно нарушение, респ. да има за последица ангажиране на нейната дисциплинарна отговорност. Освен това по делото не се доказва, че ищцата е отказала да даде обяснения за исканите обстоятелства. Установи се противното, а именно, че ищцата е изразила готовност да даде и че е дала в разумен срок поисканите от работодателя обяснения.

Ето защо правилно първоинстанционният съд е уважил иска с правно основание чл. 357, ал. 1 вр. с чл. 188, т. 2 от КТ, като е отменил наложеното на ищцата дисциплинарно наказание „предупреждение за уволнение“.

Доколкото крайните правни изводи на двете инстанции по релевантните за делото въпроси съвпадат, решението на СРС следва да бъде потвърдено.

По отношение на разноските:

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК право на разноски за въззивното производство има единствено въззиваемият ищец. Същият претендира и доказва разноски в размер на 460,00 лв., представляващи заплатено от страната адвокатско възнаграждение за защита и съдействие във въззивното производство. Въззивникът е заявил възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК, което съдът с оглед разпоредбите на чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения (НМРАВ) намира за неоснователно.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно разпоредбата на чл. 280, ал. 3, т. 3 от ГПК.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 20222874 от 15.12.2021 г., постановено по ГД № 14652 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, II ГО, 56 с-в, поправено с Решение № 20007878/26.01.2022 г. по реда на чл. 247 от ГПК.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК ** ОУ „А. I“ – гр. София, ЕИК 0****, адрес: гр. София, ул. **** да заплати на Г. П. П., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж. к. **** сумата от 460,00 лв. (четиристотин и шестдесет лева), представляваща разноси по делото пред въззивната инстанция за адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____